

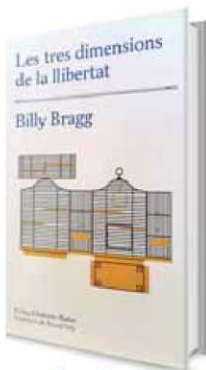
Crítica

David Castillo
dcastillo@elpuntavui.cat

LA LLIBERTAT SOTA AMENAÇA CONSTANT

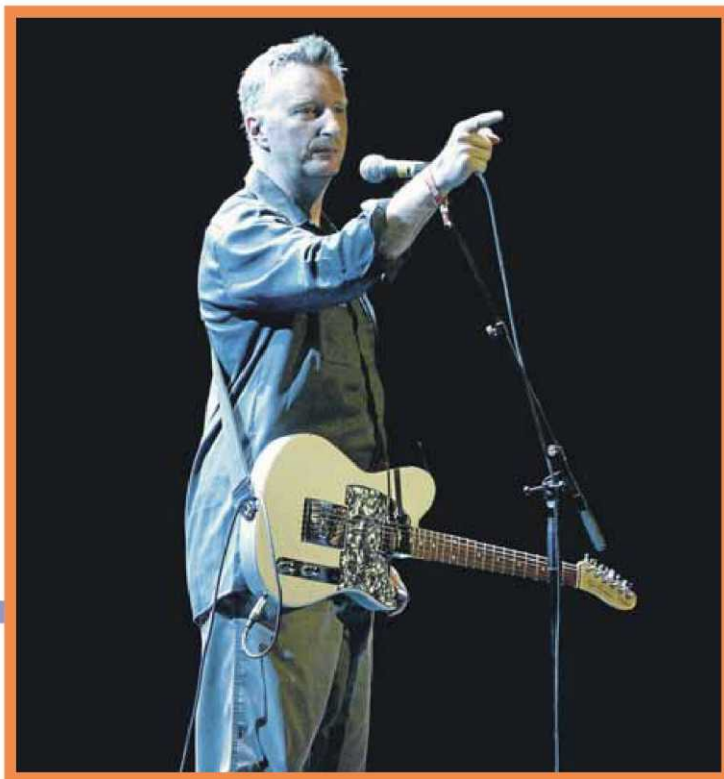
Recordo un estiu dels anys noranta, que tancats en un casallot de la Rioja ben a prop del País Basc, passàvem les tardes amb dibuixants i músics de la Locomotora Negra. Un dels nostres *hits* preferits a l'hora del gintònic era l'himne *Asimbonanga*, homenatge a Nelson Mandela i Stephen Biko de Johnny Clegg & Savuka, que alternàvem amb discos de jazz, *afterpunk*, Peter Gabriel i, sobretot, Billy Bragg, el combatiu músic d'Essex, que va ser un activista incansable contra l'apartheid sud-africà. Clegg va morir l'any passat, però el guerriller Bragg reapareix amb el breu i interessant assaig *Les tres dimensions de la llibertat*, que ens arriba en català amb traducció de Ricard Vela.

Ja aleshores, alguns perseguits d'ETA esperaven la treva definitiva, i la situació política declinava cap a un confort que ningú sospitava que es traspalsés per les mateixes inèrcies crematístiques del capitalisme, potser perquè érem massa a prop del final del despotisme comunista, que havia arrasat mig món des del final de la Segona Guerra Mundial en guerres periòdiques afavorides per les empreses més vils d'Occident. A partir d'una dosi de teoria conspirativa, acompanyat de la lectura de George Orwell i d'altres mestres de les distopies, Bragg advoca per la llibertat intel·lectual com a tret distintiu de la civilització occidental amenaçada pels rapinyaires en forma d'algorismes i

+Les tres dimensions de la llibertat

Autor: Billy Bragg
Editorial: Més Llibres / Anagrama

altres controls digitals. Una tecnologia sofisticada disposada a devorar sense contemplacions fins a l'última engruna dels nostres desitjos. Exagerat com ho era amb la seva música –però també ben divertit–, l'assaig de Bragg es mou per les garanties proposades per la societat il·lustrada i pels sacrificis que comporta l'autoresponsabilitat, una utopia.

Amb una càrrega moral, que sovint s'acosta a la moralina i al candor, el músic aporta la ingenuïtat necessària per trencar una llança en favor de la igualtat i contra la precarietat de les condicions laborals i de vida dels ciutadans. Com si fos un dels seus himnes, *Les tres dimensions*

de la llibertat és també un cant al compromís contra l'autoritarisme i el populisme cap a on deriven determinades formes de democràcia. No s'està gens d'enviar missatges com a consignes reformistes: "El capitalisme és com el foc: si el tens sota control, et donarà llum i escalfor; si no el vigiles, ho consumirà tot en el seu camí." I no va gens desencaminat, li pesi a qui li pesi, perquè els negacionistes de la destrucció de la nostra base natural són en alguns dels governs més importants del món: els EUA, la Xina, Rússia, el Brasil i Anglaterra. Davant els gegants polítics i les grans empreses, cal mantenir els ulls ben oberts. O ens cegaran.